

Hallássérült Hívek Hírlapja

XXVIII. évf. 6. szám

2015. június

LITURGIKUS „B” év

(Kis misekönyvben a szentmise rendje: 11-23. oldal, könyörgések és olvasmányok szövege/továbbiakban: szöveg oldal.)

Június

7. Úrnapija

(szöveg 182-188. old., pref.: 187. old.)

14. Évközi 11. vasárnap

(szöveg 237-240. old., pref.: 32-35. old.)

21. Évközi 12. vasárnap

(szöveg 241-244. old., pref.: 32-35. old.)

28. Évközi 13. vasárnap

(szöveg 245-248. old., pref.: 32-35. old.)

Július

5. Évközi 14. vasárnap

(szöveg 249-252. old., pref.: 32-35. old.)

12. Évközi 15. vasárnap

(szöveg 253-256. old., pref.: 32-35. old.)

19. Évközi 16. vasárnap

(szöveg 257-260. old., pref.: 32-35. old.)

26. Évközi 17. vasárnap

(szöveg 261-264. old., pref.: 32-35. old.)

HALLÁSSÉRÜLTEK SZENTMISÉI

Budapesten:

✠ **Piarista Gimnázium**
Kápolnája, V. kerület,
Budapest, Piarista utca 1.

- június 7., 14., 21. és 28. vasárnap délután 3 órakor
- július 5., 12., 19. és 26.

Vidéken:

Hely	Mikor?	Hány órákor?
Miskolc	jún. 14., júl. 12.	15.00
Pécs	jún. 7., júl. 5.	14.00
Szombathely		15.00
Vác	jún. 11.	16.30
Veszprém	jún. 21., júl. 19.	15.00

Katolikus Hallássérült Pasztoráció

1052. Budapest Piarista köz 1.

tel/fax.: 06 1 266 0529

email:

katolikus.hallasserult@gmail.com

www.katolikus.hallasserult.hu

ÚRNAPJA

Az egyházi év két fontos napja van: Nagycsütörtök és Úrnapija, amelyeken az Oltáriszentséget ünnepeljük és tiszteljük.

A **Nagycsütörtökön** az Oltáriszentség alapítása történt, amikor Jézus a kenyeret saját testként, a bort saját véreként adta apostolainak és megparancsolta nekik, hogy az ő emlékezetére ismételjék majd meg cselekedetét. Ez történik minden szentmisében.

Az **Úrnapián** az Oltáriszentséget ünnepeljük, hogy Jézus Krisztus, az Úr valóságosan jelen van a Szent Ostyában. Az ünnephez tartozik a körmenet, amelyen Krisztus valóságos Testét és Véréát hordozzuk a városokban és falvakban. Nem azért, hogy feltűnést tegyünk az utcákon, hanem azzal megmutatjuk, hogy mi hiszünk abban, hogy Krisztus jelen van az Oltáriszentségben.

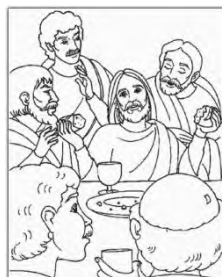
Imádkozzunk:

Urunk, Jézus Krisztus! Hisszük, hogy valóságosan és maradandó módon jelen vagy az Oltáriszentségben. Hisszük, hogy a szentáldozás átváltoztató találkozás: a te szent testedd átváltozott kenyér átváltoztat, átalakít minket. Azért járulunk szentáldozáshoz, hogy magunk is Krisztus testévé váljunk. Hisszük, hogy a szentáldozás összeköt minket egymással is. Egységet teremtő szentség ez. Azáltal, hogy te bemutatod áldozatodat és önmagadat az örök élet kenyereként adod nekünk, egy új közösséget, az Egyház élő közösségét hozod létre belőlünk. Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

EVANGÉLIUM

Szent Lukács könyvéből

(Lk 22,7-23)

A zsidóknál nagy ünnep volt a húsvét. Húsvétkor levágták a húsvéti bárányt és ünnepi vacsora volt minden családban. Jézus szólt Péter apostolnak: "Menjetekek és készítsétek el a húsvéti vacsorát. Együtt esszük meg a húsvéti bárányt."

Péter és János megkérdezte Jézustól: "Melyik házban készítsük el a húsvéti vacsorát?"

Jézus így felelt: "Menjetekek be Jeruzsálembe. A városban találkoztok egy férfival, aki vizeskorsót cipel. Menjetekek a férfi után. A férfi bemegy egy házba, ti is menjetekek utána. A házban keressétek meg a házigazdát és mondjátok meg:

"Jézus, a Mester ebbe a házba jön az apostolokkal a húsvéti vacsorára. Mutasd meg, melyik teremben lehet vacsorázni." Akkor a házigazda megmutatja nektek a nagy termet. Ott legyen a húsvéti vacsora."

Péter és János megértette, amit Jézus mondott. A két apostol bement a városba és minden úgy történt, ahogyan Jézus megmondta nekik. Péter és János elkészítették a húsvéti vacsorát a nagy teremben.

Este, vacsora közben Jézus kezébe vette a kenyeret, hálát adott Istennek, darabokra törte a kenyeret és odaadta az apostoloknak. Azt mondta Jézus: "Ez az én testem. A testem szenved és meghal a keresztfán tiértetek. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre."

Vacsora után Jézus kezébe vette a kelyhet. A kehelyben bor volt. Jézus azt mondta: "Ez az én vérem. A keresztfán kifolyik a vérem. Az emberekért adom oda a véretem. Új és örök szövetséget kötök Isten és az emberek között."

Azután Jézus és az apostolok együtt imádkoztak. Imádság után az Olajfák hegyére mentek.

PROGRAMOK

- Június 5. péntek** Esélyegyenlőség napja lesz Vácott (Vác, Március 15. tér), egészsnapos program lesz, azért nem lesz klubdélután
- Június 13. szombat** Nagy Sándor kispap diákonusszentelése Esztergomban, Bazilikában
- Június 27. szombat** Túra vagy fürdés valahol (időjárástól függ)

Bővebb információt fogunk közölni a sms-ben.

FERENC ATYA LEVELEI

Kedves Testvérek!

Kérem a közösségeket, hogy ebben a hónapban ahogy a nyár végén is most a kezdetén is a fiataljainkért gyermekeinkért imádkozzunk!

Fontos, hogy beszéljünk is gyermekeinkkel a legalább így a nyár elején. Ahogy ezt a nyár végén is kértem. Kellene, hogy legalább évente legyen egy-egy nagy beszélgetés kétszer, esetleg adventben és nagyböjtben is, hogy a gyermek is felkészülhessen kérdéseivel, problémáival és örömeivel.

Én magam azt tartanám igazán jónak, hetente beülnénk a gyermekünk mellé játék, vagy tanulás közben. Nagyon sok szülő kifejezetten retteg, fél hogy szembesülnie kell önmagával azon a területen, ahol talán a legbizonytalanabban érzi önmagát.

Pedig nagyon fontos, hogy lássuk, hogyan is áll a lelki életével? Milyen örömei, ajándékai vannak? Milyen problémái vannak a hitben? Hogyan mit imádkozik? Mit olvas, milyen zenét hallgat, és mi tetszik neki abban? Mit gondol a saját jövőjéről? Hol tart a párvalasztásban? Az örök üdvösségéről? Mit gondol a világ dolgairól, a világ, az ország vagy akár az egyház jövőjéről? Mit gondol a politikáról? Ismerjük meg merre halad gyermekünk, segítsük mindig a jó, a Krisztusi irányba.

Ne gondoljuk szülőként, hogy ez valami maradi dolog. Kérdezzük meg azokat a családból korán kiszakadt gyermekeket. Összeomlott sorsuk törmelékei alatt ők is elismerik, utólag jó lett volna, ha a szülő nem rettent volna meg az éretlensége miatt végig nem gondolt ellenállásától elutasításától, és akkor nem következtek volna be a "hallgatás és eltávolodás évei".

Sokszor látom, hogy látszólag rendben lévő családokban sok esetben a gyermekek nem is hisznek Istenben, nem is tartják már ugyan olyan fontosnak azokat az erkölcsi értékeket amelyet próbáltunk átadni. Kinn a liberális világban ez nem annyira szembetűnő. Hiszen liberális gondolkodásban a szülőt és a gyermeket ugyanazokba a kompromisszumokba sodorja a felvilágosult, modern racionalitás.

De egy hívőnek át kell adnia saját Istenkapcsolatát, az Istennel való együtt töltött idők kegyelmeinek drága szövevényét.

E havi imaszándék: „Hogy gyermekeink lelki élete megújuljon és tovább erősödjön.” Kérek minden közösséget, hogy ők is imádkozzanak ezért a szándékért közös alkalmaikon!

Szeretettel és imádsággal, Ferenc atya

Kedves Hallássérült Testvérek!

Elsőáldozásra készülünk. Az első áldozás a keresztyén élet egyik legszebb pillanata, amikor a hívő lélek a Szentáldozásban valóban egyesül a teremtetőjével, Jézussal a kenyér és a bor színében.

Igazából leírhatatlan és elmondhatatlan mindaz, ami ilyenkor a lélekkel történik, hogy ha látnánk és éreznénk mint azt a kegyelmet amit ilyenkor láthatatlanul kapunk, olyan boldogok lennénk hogy semmi mást nem is csinálnánk. Mahatma Gandhi indiai miniszterelnök és gondolkodó, azt mondta hívő hindu

emberként „Ha tudnák a katolikusok ki van az Oltáriszentségben, akkor soha nem állnának fel a térdükről.” Sokszor megkérdezik tőlem a gyermekek: „Miért nem mutatja meg magát az Isten?” Én mindig azt szoktam mondani nekik, hogy ha Isten megmutatná magát, az olyan gyönyörű lenne, hogy nem jönnénk ki soha templomból. Még enni és inni sem, mert nem akarnánk egyetlen percet sem elvesztegetni semmi másra, annyira boldogító az ő színe látása

Bár az elsőáldozók mindenből csak annyit fognak érezni amennyit a hitükkel fel tudnak fogni, de a hit fejleszthető, ezért idővel egyre többet fognak érezni abból, amit az angyalok és szentek szüntelenül látnak, amit Mahatma Gandhi indiai hindu vallású miniszterelnök is megérezett.

A Szentségre való felkészítés után Diána, Zola, Bora és Orsolya gyermekként, Hollósi Iona pedig felnőttként járul majd elsőáldozáshoz, aki most a bérálás szentségéhez járul. Deák Rozália pedig mivel már volt elsőáldozó és béráldozó ünnepélyesen fog ismét a Szentáldozáshoz járulni.

Az egész közösség nevében, kívánjuk nekik, hogy minél több Szentáldozásban, Jézussal való találkozásban vegyenek részt. Mert igazából Jézus az, aki a legjobban várja a Szentáldozás napját amely most idén úr napjának az Oltáriszentség ünnepén fog egy szép szertartás keretében megtörténni. Külön köszönjük Lampert-Szebeli Erzsébetnek a gyermekek hitoktatójának a felkészítést és az előkészületeket. Isten áldja meg őt ezért! Imádkozzunk értük!

Szeretettel és imádsággal, Ferenc atya

A MI ESEMÉNYÜNK

Zarándokoltunk Péliföldszentkeresztre

Kegyhelyek nyomában járva, május 16-án Péliföldszentkeresztre látogattunk el. Út közben megálltunk Bajóton, ahol megnéztük az Árpád-kori templomot. (Sajnos ezt csak rácson keresztül tudtuk.) Továbbindulva az erdőből hirtelen bukkant fel Péliföldszentkereszt. Kicsi, de annál gyönyörűbb hely. Géza testvér nagyon kedvesen fogadott minket. Bementünk a templomba, ott kis csendes imádság után, elmesélte a templom és a Szent Kereszt ereklye történetét, amit aztán közlőrl is megnézhattunk. Majd Ferenc atya mutatott be nekünk szentmisét. mise után átmentünk a szalézi kávézóba, ahol igazi olasz kávé kóstolhattunk. Géza testvér megajándékozott minket egy-egy szentképpel is. Ebéd után megnéztük a kálváriát, aminek

különlegessége, hogy nincs két egyforma stációja. Minden stáció más stílusban épült és mindegyiket más-más falu közössége gondozza. Ezután tovább sétáltunk a Lourdes-i barlanghoz. Ott megpihelve imádkoztunk a Szűzanya lába előtt, majd a mellette lévő forrásból – amihez csodás gyógyulások is köthetők - volt aki ivott, volt aki megmosta az arcát. Továbbhaladva lovakat, kecskéket és teheneket láttunk. Majd egy gyönyörű tóra bukkantunk, hatalmas parkkal. Körbesétáltuk, aztán szép élményekkel telve indultunk haza. Még sokáig fogunk emlékezni erre a napra. A sok szépségen keresztül Istenhez is közelebb kerültünk. Mindannyian lélekben feltöltődve, élményekkel és kegyelmekkel gazdagodva tértünk haza.

(Bökönyi Miklós beszámolója)

Jártunk a pálvölgyi barlangban

A barlang látogatása a beugró program volt, amit május 23-i szombatra Fáy Károly Egyesület tervezett. Szép létszámmal felkerestük a pálvölgyi barlangot nagy eső ellenére.

Izgalmas, vadregényes túra volt bent, a jelnyelvi tolmácsnak köszönhetően a barlanggal kapcsolatos ismertetőkkel lettünk gazdagabbak. Az ősi kagyló felkeltette a figyelmünket, ami már 45 millió éves. Csodálatosan szép.

Majdnem egy órás, kemény, fárasztó túra után beültünk a melegedőbe, ahol a kötetlen beszélgetés folytatódott a kávé, tea, sör mellett. Pihentünk egy kicsit.

Következik a leírás a barlangról:

A Pál-völgyi-barlangot 1904-ben fedezték fel egy, a Szépvölgyi út mellett található, ma már felhagyott kőfejtőben. Ekkor egy néhány száz méteres, igen szép szakaszt tártak fel belőle, amit hamarosan látogathatóvá is tettek. A folyamatos kutatásnak köszönhetően a Pál-völgyi-Mátyáshegyi-barlangrendszer és a Hideg-lyuk - Harcsszályú-barlang "összekötésével" a barlangrendszer mára ismert járatainak hossza elérte a 29 kilométert, amivel ma Magyarország leghosszabb barlangja.

A Pál-völgyi-barlang leginkább cseppköveiről lett nevezetes, bár igazából sokkal jellemzőbbek rá a magas, hasadékszerű folyosók, a nagy szintkülönbségek, és a hévizek által kioldott gömbszerű oldásformák. A barlang 1919 óta kisebb megszakításokkal folyamatosan látogatható. 500 méteres, megújult túraútvonala sok izgalmat tartogat. Mesészerű cseppkövek, különleges sziklaalakzatok évezredek óta változatlan, megdermedt világába visz el. A kiépített túraútvonal a legjellegzetesebb szakaszokon vezet végig a látogatót. A barlangtúra során változatos cseppköveket, gömbszerű hévizes oldásformákat, csillogó kalcitkristályokat, és ősi kagylólenyomatokat csodálhatunk meg.

Karizmák ünnepe

„Bátorság! Gyere, téged hív!” (Mk 10,49)

Ezzel a mottóval rendezte meg idén huszadik alkalommal az Esztergom – Budapesti Főegyházmegye a Karizmák Ünnepe május 25-én, Pünkösdhétfőn Máriaremetén. Az idei *Megszentelt élet éve* alkalmából különösen a szerzetesrendek álltak a középpontban. Több renddel találkozhattunk, mint általában. A színpadi programokban is szerzetesek tanúságtételeit hallgathattuk meg.

A kegytemplom kertjében felállított sátrakban - a szerzetesrendek mellett - bemutatkozhattak a különböző plébániák, katolikus közösségek, iskolák is. A sátrak között megtalálhatták az oda látogatók a Hallássérült Pasztorációt is. Többekhez hasonlóan, mi is ügyességi és fejtörős

játékokkal is vártunk kicsiket és nagyokat. Sokan kíváncsiak voltak nemcsak a játékokra, hanem a hallássérültek életére, nyelvére is. A bátrabb vállalkozók

megtanulhatták az Úr imáját is jelyelve.

A nap csúcsa a 15 órakor kezdődő szentmise volt, melyet Snell György esztergom-budapesti segédpüspök, a Szent István Bazilika plébánosa mutatott be, és Erdődi Ferenc atya tolmácsolt a

hallássérült testvérek számára.

Az ismerkedésen kívül jó alkalom volt a kikapcsolódásra és az egymással és Istennel való találkozásra is. Aki a délelőtti eső ellenére eljött, élménnyel és lélekben gazdagodva tért haza.

Futó Karcsi atya látogatása

Régóta szeretnénk volna meglátogatni Futó Karcsi atyát, eddig nem sikerült elkapni őt. Kinyomoztuk, merre van, hol él. Naná sikerült kideríteni és elhatároztuk, hogy május 30-i szombat délután elmegyünk hozzá.

Futó Karcsi atya a pilisvörösvári Szent Erzsébet Otthonban lakik, már fél éve. Nagy örömmel láttuk viszont egymást. Karcsi atya már nehézkesen mozog de szellemileg még friss. Emlékszik ránk és a szívét melegség öntötte el, amikor nézegetett bennünket. Meséltünk egymásnak, hogy mit történt velünk

eddig. Közös Miatyánk elimádkozása után megáldott bennünket, aminek mindannyian örültünk a legjobban.

Meglátogattuk a Manhertz Erzsébet alapító számára létrehozott emlékszobát. Ő alapította az otthont saját adományaiból.

Ferenc atya finom süteményt hozott nekünk, és beszélgettünk a következő busz indulásáig. Mindannyiunknak jólesett a Karcsi atyával való találkozás.

Reméljük, hogy októberben

újra találkozunk, ha jó Isten is szeretné.

EGYHÁZI HÍREK

Ferenc pápa: Az abortusz soha nem lehet válasz a betegségre

Ferenc pápa pénteken délután húsz beteg gyermekkel és az őket kísérő szülőkkel, ápolókkal találkozott a Szent Márton ház kápolnájában. A beteg gyerekek Lourdes-ba illetve Loretoba zarándokolnak az „öröm vonata” kezdeményezés keretében. A Vatikáni Rádió tudósítása.

A találkozón részt vett gyerekek között voltak néhányan egészen kicsik, két-

három évesek, de többségük 7 és 14 év között volt. A betegek nevében a zarándoklat egyik résztvevője, Mascia elmondta Ferenc pápának, hogy 2013. május 31-én csoportjuk már találkozott vele, így többen másodszer vannak itt, néhányan azonban közben „elmentek tőlük, s most a mennyben vannak”. Megemlítette, hogy „mindnyájan sokat imádkoztak a pápáért, ahogy azt tőlük kérte, és ahogy ők megígérték neki”.

Egy kicsi beteg, Andrea Maria szülei is szóltak a pápához, elmondták, hogy a második

gyermeküket várták egy nehéz terhességgel, melynek során az orvosok a beteg magzat elvételét ajánlották. Ők azonban azt gondolták, hogy „Isten egy még nagyobb szeretetű hivatásra szólította”. Elfogadták a beteg kisfiút, mint „Isten különleges adományát”.

Ferenc pápa, egyenként köszöntötte őket, a gyermekek szenvedésének a titkáról beszélt. „Nincs erre magyarázat..., ez titok. A Szűzanyára gondolok, aki ölébe vette sebes, vértől ázott, halott fiát, akit átölelt. De a Szűzanya se értette az egészet”. Ferenc pápa arra kérte a beteg gyerekek szüleit, hogy bátran, félelem nélkül forduljanak az Úrhoz és kérdezzék meg őt: Miért, Uram? Érezzék a mennyi Atya válaszát, az ő tekintetét, mely azt üzeni, hogy az „én fiam is szenvedett!”.

Ferenc pápa elmondta, mennyire csodálja azokat a szülőket, akik elutasították az abortuszt annak ellenére, hogy az orvosok a magzat súlyos betegsége miatt abortuszt javasolt nekik, s mégis világra hozták gyermeküket. Arra buzdította őket, ne veszítsék el soha bizalmukat Istenben. Az abortusz soha nem lehet válasz a betegségre, az abortusz a szenvedés problémájának torz megoldása. Kérte a szülőket, hordozzák hősiességgel gyermekeik szenvedését, és vállalják a jövőt is, noha tartanak attól, hogy a beteg gyerekeik túlélnek őket, és egyedül maradnak. Arról biztosította a szülőket, hogy az Úr meg fogja adni szükséges vigaszokat, ha őszinte

szívvel hozzá fordulnak. Közös Üdvözlégy imádság után megáldotta őket és személyesen köszönt el beteg vendégeitől a pápa.

Ferenc pápával beszélgettek a „gyermekek vonata” utasai a Vatikánban

Fáradtak vagytok az utazás után? – ezt kérdezte Ferenc pápa a „gyermekek vonata” utasaitól, akik harmadik alkalommal látogattak el a Vatikánban. A Szent Péter vasútállomásra mintegy 200 nehéz sorsú gyermek érkezett, többségében bebörtönzött szülők gyermekei. A Vatikáni Rádió tudósítása.

A „gyermekek vonata” utasai főként a dél-olaszországi Bari és Trani városaiból érkeztek a Vatikánba. A gyerekeket az egyik szülő kísérte el, vagy ha mindketten börtönben vannak, akkor egyik nagyszülő. Az idejű utazás célja, hogy erőt adjon a nehéz terhet viselő családoknak, és megmutassa a gyermekeknek, hogy a család segít előrejutni az élet nehéz pillanataiban is. Az összejövetel témája a „repülés”, a szárnyalás volt, mint a szabadság jelképe.

Ferenc pápa a VI. Pál kihallgatási terem átriumában találkozott a gyerekekkel, és játékosan elbeszélgetett velük. Amikor megkérdezte őket,

hogy az álmaink szárnyán nagyon messzire el lehet-e jutni, a gyerekek kórusban válaszolták:

bárhová. A Szentatya tovább kérdezte őket: milyen egy gyermek, egy fiatal, aki nem tud álmodni? Erre ők azt kiáltották: boldogtalan. A pápa a gyerekekkel egyetértve azt mondta, hogy egy álmok nélküli ember szíve valóban boldogtalan, zárva van, majd megkérdezte őket, milyennek képzelnek el egy ilyen zárt szívet. „Olyannak, mint a jég vagy egy kő” – mondták a gyermekek hangosan, egymás szavába vágva. Ferenc pápa ezután megkérdezte a gyermekeket, mikor lesz olyan a szívünk, mint egy kő, majd a gyermekek válaszait megerősítve hangsúlyozta: „amikor nem álmodunk, amikor nem imádkozunk, és amikor nem hallgatjuk meg Isten szavát, szívünk kőszívvé válik”.

A vidám hangulatú beszélgetés után Ferenc pápa a gyerekekkel együtt elimádkozta a Miatyánkot, majd áldását adta rájuk.

Nyolckamionnyi segély indul Ukrajnába

Nyolckamionnyi, nagyságrendileg százmillió forint értékű segélyszállítmány indul június 2-án Kárpátaljára és a Kárpátokon túlra – jelentette be az Emberi Erőforrások Minisztériumának egyházi, nemzetiségi és civil társadalmi kapcsolatokért felelős államtitkára május 26-án. Az MTI hírért közöljük.

Soltész Miklós a sajtótájékoztatón elmondta: a segélyszállítmányban gyógyszerek, gyógyászati segédeszközök és tartósélelmiszer-csomagok vannak. A segélyszállítmány fele Kárpátaljára, a másik fele pedig a Kárpátokon túlra indul.

Szólott arról is, hogy „az ukrajnai adminisztrációs háttér” miatt nagyon nehéz megszervezni a segélyszállítmány útját, de biztosak akartak lenni abban, hogy az adományok valóban eljutnak a bajban lévő emberekhez.

Köves Slomó, az EMIH vezető rabbija elmondta, hogy 2500 doboz gyógyszerrel, továbbá 150 különböző gyógyászati segédeszközzel járultak hozzá a segélyszállítmányhoz. Reményét fejezte ki, hogy mostani csatlakozásuk a Karitatív Tanács munkájához csak az első lépés, hiszen – mint mondta – fontos, hogy az EMIH részt tudjon venni abban a karitatív munkában, amely határokon belül és kívül segíti a rászorulóknak életét.

A zsidó közösségnek, mint minden más egyháznak, fontos, hogy a „saját berkein kívülre lépve részt vállaljon az általános társadalmi felelősségvállalásból” – hangsúlyozta Köves Slomó.

Erdő Péter bíboros a Szuverén Máltai Lovagrend tartományagya lett

Erdő Péter bíboros május 28-án Rómában, a Nagymesteri Palota dísztermében átvette a Szuverén Máltai Lovagrend Nagykeresztes tartományagya jelvényeit Matthew Festing nagymestertől. Ezzel az ünnepélyes ceremóniával Erdő Péter tartományagyi méltóságban tagja lett a máltai rendnek.

A római Nagymesteri Palota dísztermében Matthew Festing nagymester köszöntő szavai után

Erdő Péter bíboros mondott rövid beszédet, majd átvette a Szuverén Máltai Lovagrend Nagykeresztes tartománynagya jelvényét. Erdő Péter ezt követően a máltai lovagrend nagymesterének átnyújtott egy Boldog Apor Vilmos-ereklyét. Apor Vilmos vértanú püspök a rend konvent káplánja volt, bátyja, Apor Gábor a Szuverén Máltai Lovagrend tagja volt, 1952 és 1958 között a rend nagykancellárja, majd 1964 és 1969 között a rend római nagykövete.

Erdő Péter bíboros kérdésünkre elmondta, nagy örömmel és szimpátiával fogadta a megtisztelő tartománynagyi méltóságot. „Örülök annak, hogy a Magyarországon elevenen működő Szuverén Máltai Lovagrend és a hozzá kapcsolódó Magyar Máltai Szeretetszolgálat a magyar egyházzal közösségben és jó együttműködésben dolgozik, ennek is egyik kifejeződése a mostani alkalom” – hangsúlyozta a bíboros.

Majd kiemelte, hogy a Máltai Szeretetszolgálat egyik fő tevékenysége Magyarországon a hajléktalanokkal végzett munka, de kiveszik részüket a szociális intézmények fenntartásából is, sőt olyan kezdeményezésekből is, amelyek sérült, vagy halmozottan hátrányos helyzetű emberek foglalkoztatásával függnek össze.

Ez utóbbiról szólva Erdő Péter rámutatott: rendkívül fontos terület, a jövő feladatainak egy jelentős része itt jelentkezik. „Bízunk abban, hogy ez a munkájuk és ez a bátorságuk, mellyel eddig ezekben a feladatokban készek voltak vállalkozni új és új kezdeményezésekre, megmarad, mert Magyarországon erre nagy szükség van” – fogalmazott a főpásztor.

Gyerekek ismerkedtek a fogyatékkal élők világával Csíkszeredában

A „Mindannyian mások vagyunk” gondolat jegyében hatodik alkalommal rendezett május 19-én figyelemfelkeltő napot a Gyulafehérvári Caritas Szent Ágoston Nappali Foglalkoztatója. A program célja, hogy a résztvevők megtapasztalják, milyenek a fogyatékkal élők mindennapjai. A Caritas-ab.ro tudósítása.

A csíkszeredai Mikó-vár előtti téren több mint nyolcszáz kíváncsi gyermek ismerkedett a fogyatékkal élők világával. A Gyulafehérvári Caritas rendezvényén idén először az iskolások mellett óvodások is részt vettek.

A program a hagyományos keretek között zajlott: a különböző fogyatékoságokat úgynevezett „szigeteken” lehetett megismerni. Itt a résztvevők kipróbálhatták például a mankóval járást, a kerekesszékekkel való közlekedést, a jelbeszédet, vagy éppen bekötött szemmel mozogtak akadályok között.

Idén újdonságnak számított a Manók szigete, ahol a csíkszögödi Manó Tanodából, a fogyatékkal élő gyerekek tanintézményéből érkezett pedagógusok és tanulók biztosítottak közös játékot az óvodásoknak.

A Gyulafehérvári Caritas Szent Ágoston Nappali Foglalkoztatója munkatársait a csíkszögödi Manó Tanoda, a Hargita Megyei Mozgássérültek

Szervezete, a szentegyházi Szent Gellért Alapítvány és a Romániai Siketek Országos Szövetségének Hargita megyei szervezete

segítette a program megvalósításában. A Szent Ágoston Nappali Foglalkoztató gondozottja, Sóos Anna flashmob-táncot vezetett, amihez a diákok is csatlakoztak.

A rendezvényt Csíkszereda Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatala támogatta.

SZENTEK ÉLETE

Sándor István vértanú

Sándor István Szolnokon született, 1914. október 26-án; édesapja MÁV segédmunkás volt. 1931-ben a fémipari szakiskola elvégzése után vasesztergályosként helyezkedett el. 1936-ban belépett a szalézi rendbe, 1940-ben tette le első fogadalmát, majd 1946-ban örökfogadalmat tett mint szerzetes testvér. 1940-49-ig nyomdászként dolgozott a rákospalotai szalézi nyomdában. Közben 1941-45 között kisebb megszakításokkal híradós katonaként szolgált a hadseregben.

1946-tól munkásfiatalokat vezetett a rákospalotai KIOE-ben (Katolikus Ifjúsági Szervezet).

Sándor István lakhelye, s működésének fő színhelye a Clarisseum (nevét az alapító gróf Károlyi Sándorné Korniss Klára védőszentjének nevére kapta.) Az Ybl Miklós által tervezett épület az Újpesti Rákospalotával összekötő közúti felüljáró mellett áll. Ebben az épületben volt 1950 tavaszáig a szalézi rendház és a legszegényebb családok iskolás gyermekeit befogadó fiúnevelő intézet, amelyhez annak idején egy nagy park, egy cserkészotthonnak szolgáló ház, egy nyomda meg több más épület tartozott. 1949-ben Sándor István sekrestyés lett. Szoros kapcsolatot tartott fenn a kék ávosokhoz katonai szolgálatra behívott munkásfiatalokkal.

Csoportjával levél útján a katonaidő alatt is élénk kapcsolatot tartott.

1950-ben a többi renddel együtt a szalézi rend működését is betiltották.

1951 februárjának végén a hatóság tudomására jutott Sándor István illegális tevékenységének egy része.

Hogy letartóztatását elkerülje, Kiss István

álnéven a Persil gyár dolgozója lett, s bejelentés nélkül lakott rendtársa, Dániel Tibor lakásában. Kapcsolatait is részben rajta keresztül tartotta fenn. Ez időben kirándulásokat, magánházakban összejöveteleket szervezett és hittant tanított.

1952 júliusában letartóztatták. A Budapesti Hadbíróóság 1952. október 28-án tárgyalta az ügyet. 1952. október 30-án tartott tanácskozása elvetette a kötéltálat halálra ítélték kegyelmi kérvényét. A feddhetetlen jellemű, talpig

becsületes Sándor István testvér 1953. június 8-án bitófán fejezte be tartalmas életét.

Boldoggá avatták 2013. október 19-én.

Ünnepe június 8.

Vercelli Szent Vilmos apát

Vercelli Szent Vilmos, XII. századi itáliai szerzetesapát egy bencés kongregáció alapítója volt. Június 25-én emlékezik meg róla az Egyház.

1085-ben született, a Piemontban található Vercelliben. 1099 körül lemondott örökségéről, és Santiago de Compostelába zarándokolt. Hazatérve Itáliába, 1106-ban remetééletet kezdett. Később cellát, majd 1124-ben Mária-kegyhelyet épített az általa Monte Verginének nevezett hegyen, Avellino közelében.

Első szerzetestársai 1118-ban csatlakoztak hozzá. 1119-ben megalapította a bencés vilhelmita kongregációt. Amikor vita támadt a kapott alamizna elosztása körül, Vilmos néhány társával együtt átköltözött a Serra Cognata hegyére.

Később több kolostort is alapított, köztük a goletói kettős kolostort. A kettős kolostor építészetileg és jogilag egységet alkotó férfi és női kolostor. Keleten a szerzetességgel szinte egyidős, vallási és gazdasági megfontolások alapján létrejött intézmény. Nagy Szent Vazul jóváhagyta, és általánosan el is terjedt. I. Jusztinianosz császár 529-ben 543-ban betiltotta, mégis fennmaradt. 787-ban a II. niceai zsinat ismét betiltotta. Tiltakoztak ellene a pátriárkák is, ennek ellenére a XIV. századig szórányosan előfordult - olvasható a Katolikus Lexikonban.

Vilmos a dél-itáliai Goletóban halt meg, 1142-ben. Liturgikus ünnepe halála emléknapjára, június 25-ére került.

Róma első vértanúi

Üldözték őket több oldalról is. A zsinagóga, Saul, dühtől lihegve hurcolta meg őket. Róma is csak alkalmat várt az üldözésre. Tíz nagy és sok helyi egyházüldözés választotta a keresztényeket bűnbakul.

A 64-es római tűzvész után Néro császár egyházüldözésének sok hívő lett áldozata. A kegyetlen kínokról a pogány Tacitusz is ír az

Annalesében (15, 44), és Kelemen Római püspök is tanúskodik róla a korintusiakhoz írt levelében (5-6. fejezet).

Nem lehet felsorolni az életükkel tanúskodók számát; azok számát, akik a vértanúk példájára üldözőkből megtértek; azok számát, akik meg sem

voltak keresztelve, de a vér, vagy vágykereszttség részesei lettek. Az első, névtelen vértanúké ez a nap.

Ünnepe június 30.

SZERZETESREND

A piaristák

A rend története

A piarista rendet (Ordo Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei Scholarum Piarum, SchP) Kalazanci Szent József (1557–1648) spanyol pap alapította, aki 1597-től ingyenes iskolát működtetett Rómában, főként szegény fiúgyermek számára.

Közösségét V. Pál pápa 1617-ben kongregációvá, XV. Gergely pápa 1621-ben szerzetesrenddé nyilvánította. Hamarosan a piaristák iskolákat nyitottak Itália több városában, majd Közép-Európában is. A gyors fejlődés azonban feszültségeket keltett, és a Szent Inkvizíció is beavatkozott a rend életébe. Amikor 1648-ban az alapító meghalt, közössége jogilag nem létezett, de tagjainak kitartó szolgálata révén 1669-re ismét elnyerte a szerzetesrendi státuszt. Kalazanci Józsefet 1748-ban boldoggá, majd 1767-ben szentté avatták.

Mivel az európai államok a 18. század végétől erős állami ellenőrzés alá vonták iskolarendszerüket és az egyházat, a piarista rendtartományok kénytelenek voltak külön életet élni. A 20. század elején a rend ismét egyesült, majd Dél-Amerika, Afrika és Ázsia több országában is létrehozott iskolákat. Ebben meghatározó szerepe volt Tomek Vince generálisnak (1947–1967). Jelenleg a rend 1317 szerzetese 39 ország 228 rendházában működik.

A közösség karizmája, küldetése

A piarista rend tagjaiként arra kaptunk küldetést, hogy az iskola és a nevelés által evangelizáljuk a gyerekeket és fiatalokat, elsősorban a

szegényeket. Alapítónk meggyőződése volt, hogy „ha a gyerekeket kiskoruktól fogva szorgalmasan nevelik vallásos életre és műveltségre, kétségkívül remélhető, hogy egész életük alakulása boldog lesz”. Hiszünk tehát abban, hogy a hit és a műveltség egységet alkotnak. Ezt fejezi ki a rend jelmondata is: „Pietas et litterae” (Jámborság és tudomány). Alapvetőnek tartjuk, hogy a szerzetesi közösség és az iskola környezetében keresztény közösség alakuljon, ahol az egyént megérinthesse Isten kegyelme, és ahol választ is adhat erre a megszólításra.

Magyarországi tevékenység

Magyarországon az első piarista iskola 1666-ban Privigyén nyílt meg. A rend a 18. század végétől az ország legnagyobb iskolafenntartójává, tagjai pedig a kulturális élet meghatározó szereplőivé váltak. A trianoni változások és a kommunista diktatúra következtében csupán két működő piarista iskolánk maradt, Kecskeméten és Budapesten.

A rendszerváltozás után visszatértünk legtöbb régi helyükre, és új utakat is kerestünk; jelenleg nyolc városban (Budapest, Göd, Kecskemét, Mosonmagyaróvár, Nagykanizsa, Sátoraljaújhely, Szeged és Vác) működtetünk óvodákat, általános és középiskolákat, kollégiumokat, szakképző iskolát, művészeti iskolát, szakkollégiumot és hittudományi főiskolát a mai fiatalok teljes emberi kibontakozásának szolgálatában. Közel 10 éve Csíkszeredában is megtelepedtünk, hogy bekapcsolódjunk az ottani fiatalok szolgálatába.

HÓNAP

Június

Június az év hatodik hónapja a Gergely-naptárban, és 30 napos. Nevét Junóról (római istennőről) kapta, aki Jupiter felesége volt. A 18. századi nyelvújítók szerint a június: *termenes*. Az Arvisurák szerint *Napisten hava*. A népi kalendárium Szent Iván havának nevezi.

TANULSÁGOS MESE

Az ajándékba kapott mosoly

Egyszer volt hol nem volt, volt egyszer egy 10 éves kislány, aki két testvérével, apukájával és anyukájával élt együtt, egy nagyon boldog, nagycsaládban.

Egy szép, hóeséses téli estén együtt ülték körül a nagy ebédlőasztalt, hogy közös erővel levelet írjanak a közelgő Jézuskának.

A kislány szomorúan ült a papír felett, miközben testvére játékok nevének százait vetette a fehér lapra. A kislány szomorkás arcára édesanyja is felfigyelt, aki megkérdezte a csöppséget, miért nem írt még egyetlen sort sem.

A kislány válasz helyett a könnyeivel küszködött, de azért nagy nehezen elárulta, hogy azért pityereg, mert ő egy nagyon nagy dolgot szeretne kérni karácsonyra. Egy olyat, amit még talán a Jézuska sem teljesíthet. Anyukája megnyugtatta a pityergő kislányt és elmesélte neki, hogy egyetlen egy olyan személy létezik a világon, aki a Földön élő összes gyermek kívánságát teljesíteni tudja. Ez pedig pont az a személy, akinek a levelet kellene írnia.

A gyermek, miután kissé megnyugodott, a következő betűket kanyarította a papírra:

Kedves Jézuska!

Én most először írok levelet neked, mert anyukám azt mondta, hogy te minden kívánságomat teljesíteni tudod. Én egy nagy ajándékot szeretnék kérni tőled. Nagyon szeretem a nagypapámat, aki nagyon nagy beteg, és már a doktor bácsik sem tudják meggyógyítani. Amióta beteg, már nem játszik velünk és mosolyogni sem mosolyog. Én azt szeretném karácsonyra, hogy a nagypapa legalább még egyszer rám mosolyogjon.

Teltek múltak a hetek és elérkezett a szenteste. Mindnyájan együtt álltak körül a karácsonyfát, a nagypapa pedig a karosszékében ülve, éppen hogy csak látta a karácsonyi gyertyák lobogó fényét. Érzéseit kimondani, a tüdejében elhatalmasodó daganatoktól már nem tudta.

A rengeteg játék, ruhanemű és csokoládé mellett, persze a nagypapának is jutott egy masnival átkötött kis doboz. Az egész család odagyült a fotelja mellé és mindenki kíváncsian várta, őt vajon mivel lepte meg a Jézuska. A nagypapi kinyitotta a dobozt, amelyben egy boríték volt. Mindenki türelmetlenül várta, mit tartalmaz a borítékba rejtett papír.

A következő sorokat kezdte felolvasni a nagymama:

Kedves Jézuska!

Én most először írok levelet neked, mert anyukám azt mondta, hogy te minden kívánságomat teljesíteni tudod...

A kislány egyből megismerte a Jézuskának írt levelét. Felnézett a nagypapára, aki most őt nézte, szájának szegletében egy apró piciny mosollyal. Ez volt a nagypapa életének utolsó mosolya, ami csak a kislánynak szólt. Ez a kislány, azóta minden évben levelet ír a Jézuskának, mert ő már tudja, hogy az igazán fontos kívánságok az év legfontosabb napján valóra válnak.

IMA PAPI ÉS SZERZETESI HIVATÁSOKÉRT

Jézusunk, lelkek örök pásztora, tekints irgalmas szemmel szeretett nyájadra!

Urunk, mint árvák sírunk előtted!

Kérünk téged, a Boldogságos Szűzanya a Magyarok Nagyasszonya közbenjárására, adj nekünk papi és szerzetesi hivatásokat!

Jézusunk adj nekünk a te szíved szerinti papi és szerzetesi hivatásokat! Amen.